

האחים שלנו הם האחים של כלנו - מערך שיעור ליום הזיכרון

רקע:

בחודש הבא אנו מציינים את יום הזיכרון לחללי צה"ל ונפגעי האיבה. לראשונה, בצלו של משבר הקורונה, יום הזיכרון אליו אנו רגילים מידי שנה ישמע ויחוה באופן שונה משמעותית. ביום זה לא נלך לטקסים המרכזים בכיכרות הערים, לא נעמוד כתף אל כתף בצפירה, לא נלך לבתי העלמין ונתכנס במפגש חברים בסלון או אצל המשפחות השכולות במטרה להזכיר ולהיזכר ביקרים לנו. אך דווקא עכשיו, בימים מאתגרים אלו, עלינו לוודא כי יום זה ימשיך להתקיים - אך במתכונת קצת שונה.

עמותת "האחים שלנו" הוקמה בשנת 2017 על ידי אחים שכולים ומתנדבים, במטרה ליצור קהילה תומכת ומעצימה עבור האחים והאחיות השכולים במדינת ישראל.

סיפורם של האחים והאחיות השכולים מעולם לא סופר בצורה נרחבת. האחים מביאים זווית ייחודית ואישית הטומנת בחובה חברות ואחוה, חוויות וחלומות משותפים, רגעי שטות והומור, ההתמודדות בתוך המשפחה והחיים עם התואר "אח שכול".

השנה, אנו מזמינים אתכם, מחנכות ומחנכים, לקיים מערך שיעור מקוון, ייחודי ומרגש, בו אתם והתלמידים שלכם תיחשפו, תוך הובלת דיון מעמיק, לנקודת מבט מרתקת על יום הזיכרון והמשפחות השכולות - האחים שלנו הם האחים של כלנו.

מטרת מערך השיעור: לחשוף את המשתתפים לנקודת מבטם הייחודית של האחים והאחיות השכולים על יום הזיכרון, החיים לצד שכול יום הזיכרון בצל משבר הקורונה. המערך ילווה בסרטון של שני אחים שכולים ושאלות מנחות לדיון.

מה צריך בשביל לקיים את המערך? חשבון Zoom, מערך השיעור של האחים שלנו וסרטוני האחים.

כמה זמן המערך: כ- 45 דקות.

מבנה מערך השיעור:

1. פתיחה - 5 דקות

מה שונה יום הזיכרון השנה מול שנים קודמות? האם אתם הולכים לבקר/ מכירים משפחות שכולות? האם אתם הולכים מידי שנה לטקסי יום הזיכרון בעיר? למה אתם הולכים? האם זה חשוב, ולמה? ואיך לדעתכם אנחנו ממשיכים לזכור גם בימים אלה?

בדר"כ השיח הציבורי הוא סביב ההורים השכולים שאיבדו את בינהם ובנותיהם. יחד עם זאת, יש עוד צד שכמעט ולא שומעים עליו וזה סיפורם של האחים והאחיות שביום אחד חייהם ומשפחתם השתנתה והם נאלצים להתמודד עם אובדן האח שגדל לצידם, שהיה החבר שלהם, איש הסוד שלהם, אובדן של אדם יקר שחוו איתו זכרונות נעימים וכו'.

לצורך כך הוקמה "עמותת האחים שלנו" בשנת 2017 על ידי אחים שכולים ומתנדבים, במטרה ליצור קהילה תומכת ומעצימה עבור האחים והאחיות השכולים במדינת ישראל, ובימים של לפני יום הזיכרון מתקיימים מאות מפגשים בארץ ובעולם בהם האחים מספרים את סיפורם האישי.

2. סרטונים כ-25 דק':

- א. שם האח: הסיפור בקצרה
- ב. שם האח: הסיפור בקצרה

2 אחים מספרים שיצטלמו באולפן צילומים - 25 דק'

כל אחד/ אחת יצטלם לסרטון של 10-15 דק'.

בבחירת האחים נרצה להתמקד בסיפורים שונים (למשל: חלל צהל שנפטר ממחלה/ תאונת דרכים ואחד ממלחמה/ מבצע צבאי). מומלץ שהאחים שידברו יהיו בגילאי העשרה או לחלופין היו בגיל העשרה בעת המקרה בכדי שהתלמידים יוכלו להתחבר אליהם.

אפשר לבקש מהאחים לספר 2-3 זכרונות אישיים/ מה קרה למשפחה לאחר המקרה/ מה הדבר שהכי היית רוצה שיזכרו מאחייך/ מה אתה זוכר מהפעם האחרונה שנפגשתם/ האם יש דבר כלשהו (מזכרת מוחשית/ משפט שהיה אומר וכדומה) מהאח שמלווה אותך כיום? בנוסף.... הייתי מבקש שיספרו איך יום הזיכרון השנה נוכח המצב.

[הערות עם 1]

3. שיתוף ודיון - 10 דק'

שאלות מנחות:

- האם אתם חושבים שיש שוני בין 2 הסיפורים?/ האם נסיבות המקרה משנה משהו?
- מה הדבר שהכי התחברתם אליו בסיפורי האחים? מה הרגשתם?
- אילו רגשות עוררו בך הצפייה בסרטונים?
- האם אתה/מכיר/ה אחים/יות שכולים? אם כן, האם אתה יכול לשתף אותנו?
- עם איזה סרטון הזדהת יותר? ומדוע?
- האם בשני המקרים הרגשת תחושת הזדהות דומה או שונה? ולמה?
- האם היה רגע משמעותי בשבילך במהלך הצפייה? ואיזה?
- האם החוויה לצפות בשני הסרטונים הייתה דומה או שונה עבורך? למה?

4. סיכום - 5 דקות

- הקרנת סרטון
- אפשר אולי להקרין את השיר "היה לי חבר, היה לי אח" שצולם בשנה הראשונה.
- משפט סגירה
- תמונת זום משותפת עם הכיתוב: האחים שלנו הם האחים של כולנו! ותיוג עמותת "האחים שלנו" בפייסבוק.

הייתי מסיים אולי בבקשה לעשות תמונה או משהו בסגנון בה יש שלט בו כתוב "האחים שלנו הם האחים של כולנו - מתחברים וזוכרים".
שהיו 6 חלונות ב Zoom שכל אחד מחזיק שלט או משהו בסגנון לפי המילים. צריך לחשוב איך זה יראה הכי טוב.